

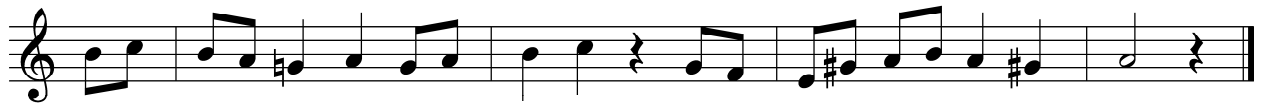
Siionin virsi 150 ehdotus

1. On te - ke - mät - tä vie - lä mun pa - ran - nuk - se - ni,
ja ai - van a - lus - san - sa on ko - ti - mat - ka - ni.

Maa - il - ma i - loi - nen - sa mi - nu - a vie - hät - tää

ja syr - jään jat - ku - vas - ti i - äi - nen au - tuus jää.

1. On tekemättä vielä
mun parannukseni
ja aivan alussansa
on kotimatvani.
Maailma iloinensa
minua viehättää
ja syrjään jatkuvasti
iäinen autuus jää.

2. Maan korven matkalainen
käyn eksyksissä näin.
Pois kotilieden luota
pimeään yöhön jäin.
Niin kolkkoa on kaikki,
tie umpeen tuiskuaa,
käyn yksin, kohta sorrun,
en löydä auttajaa.

3. Nyt pelkään, ettei kukaan
voi täältä pelastaa.
En osaa sinne, missä
kuormansa purkaa saa.
On sielu näännöksissä
**ja ahdistaa nyt niin,
etten voi enää nousta,
vaan vaivun murheisiin.**

4. Sinua kohti, Herra,
heikkona hapuilen.
Luo katse sydämeeni,
sulata routa sen.
**Rintaasi vasten paina,
niin että tunnen sun,
ja armon saatuani
kokonaan rauhoitun.**

W. Malmivaara
uud. J. Haavio
uud. J. Löytty